bobo

leuk en leerzaam

Nr. 18
losse nummers f 1,30
België 21 F.

bobo

Wat is er veel te zien op zo'n prachtige dag in het voorjaar! Bobo is een heel eind gaan wandelen. Lekker langzaam. Zijn handen op zijn rug. Overal rondkijkend. Naar de rietstengels in de sloot. Naar de vogeltjes, die af en aan vliegen naar hun nest.

Maar schrikken kun je ook! Dat doet Bobo behoorlijk, als een vrouwtjeseend ineens vlák voor hem omhoogvliegt. Maar ZIJ schrikt ook, want ze zit te broeden…

„Wat een mooi nest!" denkt Bobo. „En wat veel eieren!" Hij telt er wel tien! Wat zal dat leuk zijn, als het eendjes worden!

„Weet je wat?" denkt Bobo, „Ik zal er op passen!" Om het nest terug te vinden, zet hij er een stok bij. Want de eend had het goed verstopt!

Bobo zwaait vrolijk naar de eend als hij weggaat. „Ik zal je niets doen, hoor!" roept hij. „En ik zal ook je eitjes niet afpakken!"

allemaal jonge eendjes

De volgende dagen past Bobo goed op het nest. Met zijn verrekijker zit hij in een boom. Daar! Hij ziet een grote hond bij het nest!

Als een haas zo vlug holt Bobo erheen. Hij helpt de moedereend. Die was wél bang, maar ze was tóch blijven zitten! Bobo jaagt de hond weg.

En even later moet hij alwéér zijn boom uit! Een koe komt vlák bij het nest. „Als ze op die eitjes trapt," denkt Bobo, „gaan ze zéker kapot!"

Dan komt een boer vlák bij het nest. Hij maait gras. „Dat mag u niet bij het nest doen," zegt Bobo. „Dan ziet iedereen het!"

Na een paar van die dagen is Bobo doodmoe! „Waar ben ik aan begonnen!" denkt hij. „Wat een werk!"

Maar ineens schiet hij overeind. Kijk nou toch eens! De eieren zijn uit! Beretrots zwemt moedereend langs met haar tien kindertjes! „Dag!" roept Bobo en hij zwaait naar de eendjes.

Jip en Janneke

Naar de kapper

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Jip en Janneke gaan naar de kapper. Allebei. Hand in hand.

Moet je vlecht eraf, Janneke? vraagt de kapper.

Janneke schrikt. Nee! roept ze. Nee! Alleen en beetje bijknippen.

Goed zo, zegt de kapper. En jij, Jip, helemaal kaal?

Nee, roept Jip. Niet helemaal kaal. Alleen een beetje korter.

Daar gaat het beginnen. Knip knap knip. De juffrouw knipt Janneke. En de kapper zelf knipt Jip.

Vroeger was Jip bang voor de kapper. Hij huilde toen nog, als hij naar de kapper moest. Nu niet. Hij is nu groot.

En Janneke is helemaal niet bang.

Is het nog niet klaar? vraagt Jip.

Nog even, zegt de kapper.

Janneke is klaar. Zij mag haar manteltje weer aan en haar mutsje op.

Wacht je op mij? vraagt Jip.

Ja, zegt Janneke. Maar we moeten wel gauw naar huis. Naar de televisie.

Nog heel even, zegt de kapper. Het is pas vijf uur.

O, gilt Jip. Dan zijn we al haast te laat. En hij springt op en hij gooit het witte lakentje van zich af. En hij neemt zijn jas.

En hij holt Janneke achterna. Die is al buiten.

Hee, hee, roept de kapper. Het was nog niet klaar!

Maar Jip hoort het niet meer. Hij holt door de straat.

En Janneke holt ook. Nu zijn ze bijna thuis. Nog even rennen.

En daar staan ze bij Jips moeder in de keuken.

Goeie help, zegt moeder. Wat een haast. En wat hijgen jullie. Zit er een leeuw achter je aan?

De televisie, hijgt Jip.

Kan het nog? hijgt Janneke.

O, zegt moeder. Ik zal 'm aan zetten, hoor.

Daar gaat het lichtje aan van de televisie.

Jip en Janneke zitten doodstil te kijken. Samen op het krukje. Want het is heel mooi.

Maar Jip, zegt moeder. Je bent niks netjes geknipt. Het ziet er zo raar uit.

Jip krijgt een kleur.

Hij is weggelopen, zegt Janneke. Hij wou niet langer wachten.

We moesten toch naar de televisie, zegt Jip.

He, zegt moeder. Wat stout van je. Om zo weg te lopen, voor dat het klaar is. En heb je betaald?

Jip voelt in zijn zak. Daar zitten de guldens nog. Nee, zegt hij.

Dan moet je even terug naar de kapper.

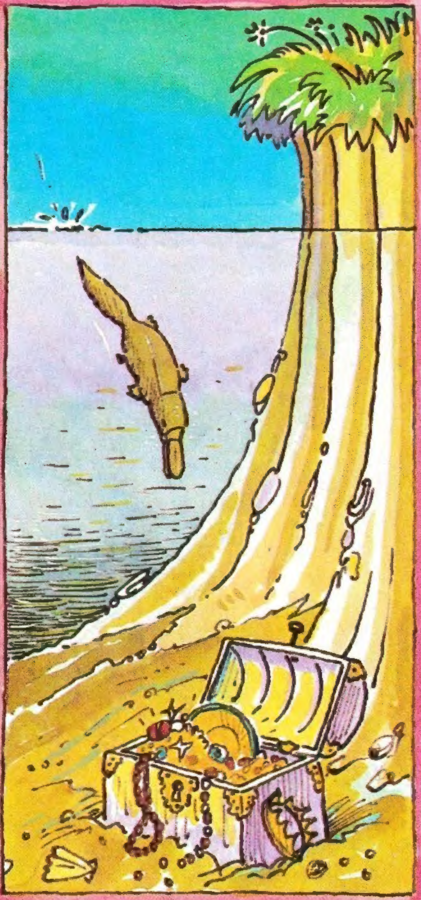

En vragen of hij je afknipt. En betalen.
Ga je mee? vraagt Jip.
En Janneke gaat mee.
De kapper kijkt boos.
Jij bent een mooie klant, zegt hij. Midden onder het knippen weglopen. Stel je voor dat alle klanten dat deden. Half geknipt. En half geschoren. Zo kom maar gauw hier.
Nu is het gauw gebeurd.
En Jip en Janneke gaan naar huis.

Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een vogelbekdier.
In mijn vakantie
logeer ik bij hem,
in zijn hol,
langs de rivier,
in Australië

Wat ik allemaal mee moet nemen
met vakantie:
een duikbril
zwemvliezen voor mijn handen
zwemvliezen voor mijn voeten
een schep
een slaapzak
een kadootje voor mijn vriend
(een eier-rekje misschien?)

Plensplonsplonsblubblubblubberdeblub

Weet jij dat het onder water heel druk kan zijn. Vooral als iedereen op zoek is naar een schat van een zeerover. Wat een pech dat nu net de onderzeeboot wordt lek geprikt door een zwaardvis. Wie zal er met de schat vandoor gaan, denk je?

Bij de kapper

Het regent dat het giet. Petra is bij Evelientje. Ze moeten deze woensdagmiddag wel binnen blijven.
„Zullen we met mijn nieuwe garage spelen?" stelt Evelientje voor. Petra trekt haar neus op; met auto's spelen vindt ze niks leuk. „Nee, laten we schooltje doen." Daar voelt Evelientje niets voor. Ze weet precies hoe dat gaat: zij moet kind zijn en Petra juf. En Petra is een strenge juf; Evelientje staat meer in de hoek dan dat ze op haar stoel zit. Dat doen ze dus ook niet. Wat dan?
„Ik weet het!" roept Petra. „We doen kappertje. Ik ben met mama een keer naar de kapper geweest. Ik weet dus wel hoe het moet." „Mag ik dan ook kapper zijn?" wil Evelientje eerst weten. „Ja straks. Eerst ik, dan kun je zien hoe het gaat. We moeten een schaar hebben en een kam en een borstel en een handdoek en een spiegel en eau de cologne en schuifjes enne... nou, verder weet ik zo gauw niet."
„Dat hebben we allemaal wel, en ook nog krulspelden," glundert Evelientje. Ze vindt dat Petra toch wel erg leuke spelletjes kan bedenken. Gauw gaat ze de boel bij elkaar zoeken. Het toiletkastje van Evelientjes moeder wordt stevig geplunderd. Zo maken ze van Evelientjes kamertje een prachtige kapperszaak.
De eerste klant kan komen.
„Tring-tring!" roept Evelientje als ze de zaak binnen stapt.

„Dag mevrouw, moet u geknipt worden?"
„Ja, en wat eau de cologne op m'n haar."
„Goed, gaat u maar zitten... O wacht Evelientje, je haar moet eerst nat gemaakt worden. Dat doen ze altijd met knippen. Dat kan wel bij de wastafel hè?... Zo mevrouw, komt u maar mee." Evelientjes hoofd wordt onder de kraan gehouden, afgedroogd en daarna mag ze weer op haar plaats gaan zitten.
Petra slaat een handdoek om haar schouders. „Zo, nu uw hoofd stil houden hoor!" Ze kamt Evelientjes haar goed uit en pakt de schaar.
„Je knipt niet echt hè?" vraagt Evelientje toch even ongerust.
„Nee hoor, ik doe net alsof... O mevrouw, uw pony is veel te lang. Daar moet nodig een stukje van af. Heel

Tekst: Augusta van Stipriaan-Verburg
Tekening: Monica Maas

stil zitten hoor." Voorzichtig gaat Petra knip-knip met de schaar langs Evelientjes pony.
Opeens krijgt Evelientje een leuk idee: „O, luister eens Petra..." Ze draait haar hoofd opzij.
„Sukkel!" roept Petra. „Je beweegt. Nou heb ik een stukje van je pony geknipt. Je mòet niks zeggen. Blijf nu heel stil zitten dan knip ik het weer recht."
„Kun je dat wel?" twijfelt Evelientje.
„Ja hoor, als je maar niet beweegt."
Evelientje zit roerloos op haar stoel. Petra knipt. Ze vindt het heerlijk; nu is ze net een echte kapper. Helaas niet zo'n goeie, telkens gaat het scheef. Evelientjes pony wordt akelig kort.
„Stop eens," zegt Evelientje zonder zich te verroeren,
„ik moet even anders zitten. Mijn nek doet helemaal pijn. Ben je al klaar?"
„Bijna, het is nog een ietsjepietsje scheef." Petra schiet in de lach nu ze Evelientje goed bekijkt. Ze ziet er zo raar uit met die pony.
„Jongens, er is thee!" roept Evelientjes moeder naar boven.
„Komen jullie het beneden opdrinken?"
Ha lekker, ze komen eraan.
„Zo Petra, jij lust wel een biscuitje erbij en Eve..." Moeder ziet opeens Evelientjes pony. „Wat hebben jullie nòu uitgespookt! Kind, je hebt bijna geen pony meer over!" valt ze boos uit.
„We spelen kappertje," vertelt Evelientje. Moeder schudt haar hoofd. Ze vindt het heel erg van Evelientjes haar. Ze mogen geen kappertje meer spelen.
„Maar nou ben ik nog geen kapper geweest," pruilt Evelientje. Ze kijkt zo teleurgesteld dat moeder zegt: „Nou vooruit, je mag kappertje spelen als je eerst de schaar hier brengt. Kammen is mooi genoeg. Straks gebeuren er nog meer ongelukken."
Zielstevreden staat Evelientje een paar minuten later Petra's haar te kammen.
„Wilt u krullen mevrouw?" vraagt ze.
„Graag ja." Evelientje pakt een krulspeld met stekeltjes en draait die in Petra's haar. Hij rolt er bijna net zo hard weer uit. Ze zal een dunner plukje nemen en dat er omheen draaien. Zie je wel, zo is het beter. Nu gaat de rest er ook vlot in. Af en toe roept Petra hard „au" maar Evelientje vindt dat mevrouw zich niet zo moet aanstellen.
„Nu moet het nog nat gemaakt worden want dan blijven de krullen er goed in zitten." Petra's hoofd gaat onder de kraan en het duurt wel een uur voor het een beetje droog is.
„Haal ze er maar uit hoor," vindt Petra. Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Evelientje peutert en peutert... het lukt niet. De haren zitten gevangen in de stekels van de krulspelden. Evelientjes moeder moet het maar proberen. Onder veel gekreun en gepiep van Petra krijgt zij er twee uit maar de rest zit lelijk vast. „We zullen ze eruit moeten knippen," besluit ze. Dat gaat snel, alleen nu is het Evelientjes beurt om te lachen. Wat ziet ons Peutertje Pech eruit! Haar hoofd lijkt wel een ragebol. Daar is Evelientjes pony mooi bij.
Petra vindt het helemaal niet grappig. Kappertje spelen doet ze vast nooit meer.

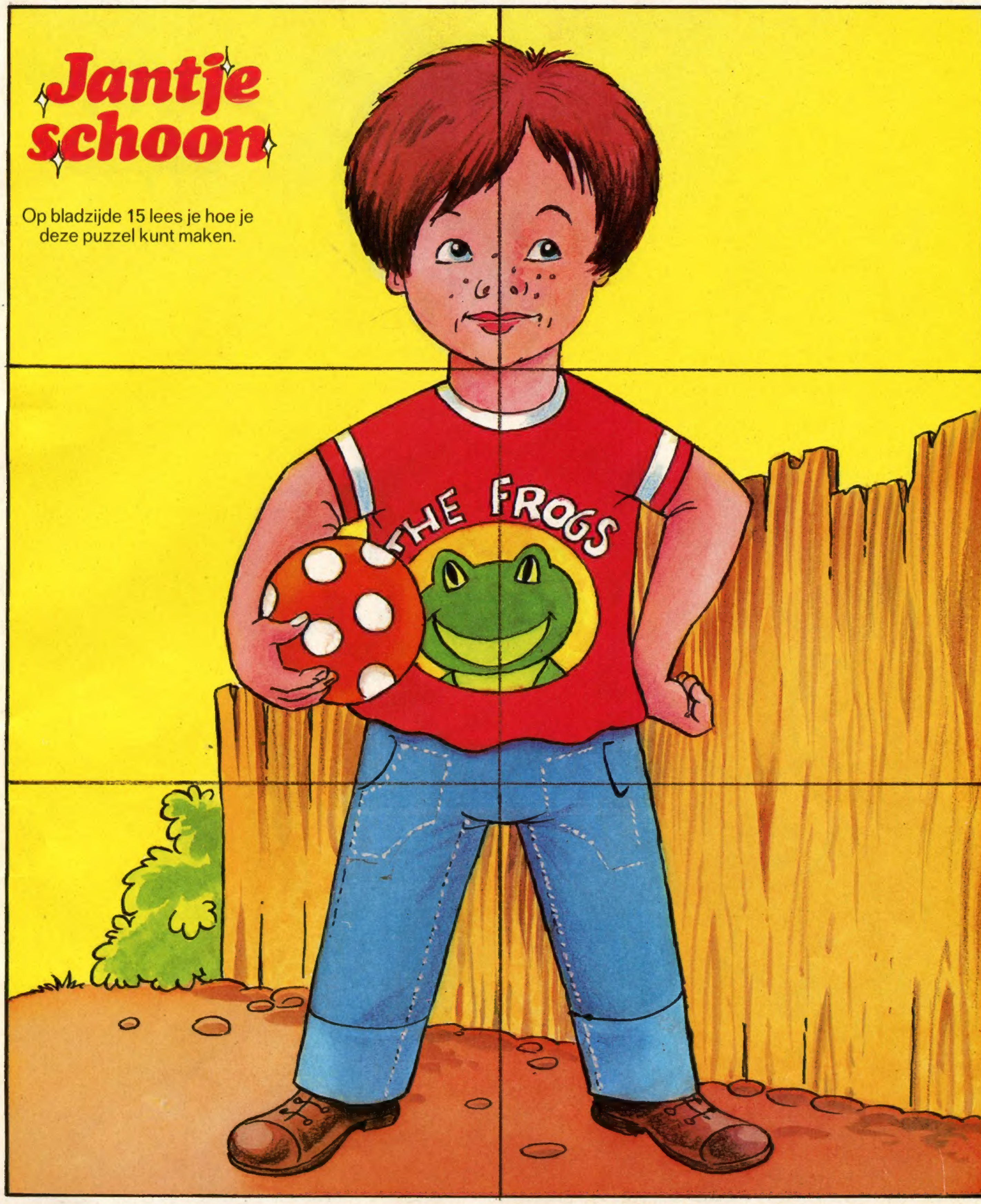
Een grappig dorpje

Dit lijkt een heel gewone tekening. Je ziet wolken, heuvels, bomen en huizen. Maar als je nog een keer heel goed kijkt zie je ook iets anders.
Twee vogels en een gezicht zijn in de tekening verstopt. Kun jij ze vinden?

Jantje schoon

Op bladzijde 15 lees je hoe je deze puzzel kunt maken.

Jantje vies
THE FROGS
wim is gek
DIT is Jan

Borstel-poppetjes

Een gewone afwaskwast of een speelgoed bezem kan met eenvoudige middelen omgetoverd worden in zo'n grappig borstelpoppetje. Gekleurd papier, verf en wat vrolijke lapjes stof zijn al voldoende om aan het werk te gaan.

Laat uw kleuter de poppetjes zelf versieren. Met de jurkjes zult u wel een handje moeten helpen. Zijn de poppetjes helemaal klaar? Dan kan de voorstelling beginnen.

Een eigen kapsalon voor uw kleuter

Knippen, krullen zetten, kammen en scheren.
Dit kan uw kleuter allemaal met deze kappersset doen. In ieder setje zitten twee poppetjes, twee potjes met klei en allerlei kappersattributen. Door de poppetjes op een apparaatje te zetten krijgt het poppetje kort of lang haar of krullen.
De kapsalon is wel aan de prijzige kant: f 29,95. Te koop in de speelgoedzaak.

Zand op je boterham

Misschien kent u het radioprogramma voor de kleuters „Radio Lawaaipapegaai"? De verhaaltjes en liedjes uit dit programma zijn gebundeld in het boek „Zand op je boterham". Dit voorleesboek met afgeronde verhaaltjes heeft veel succes bij kinderen van 5 tot 7 jaar. De illustraties zijn van Wieteke van Dort. Het boekje is uitgegeven door Leopold en de prijs is f 16,90.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Kadootje voor moederdag

Moeders even de ogen dicht! Dit stukje is alleen voor vaders. In Kleutertje Knutsel van volgende week gaan we een verrassing voor moederdag maken. Een hanger om de schaar in op te bergen. Helpt u uw kleuter een handje? Dan zit het kadootje zo in elkaar.

Jantje schoon, Jantje vies

Als uw kleuter de puzzel op pagina 13 en 14 heeft uitgeknipt, dan kan hij de stukjes aan elkaar gaan leggen. Doordat er op de achterkant ook een puzzel staat kunnen er allerlei combinaties gelegd worden.
Een keurig net jongetje met een slordige haardos of omgekeerd. Er is van alles mogelijk!

bobo **Nr. 18 - 4 mei 1979**

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031-382380. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr., Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Twee stoute muizen

door Beatrix Potter

Er waren eens twee stoute muizen die zó maar een poppenhuis binnen liepen. Die muizen heetten Thijs Trippel en Hunka Munka en ze hadden erge honger.
Er stond een gedekte tafel in het poppenhuis met eten erop en alles zag er even heerlijk uit: een ham en een vis, pudding, sinaasappels en peren. Maar het eten was niet ècht en toen de muizen dat ontdekten werden ze verschrikkelijk boos. Thijs Trippel en Hunka Munka werden zo woedend, dat ze het hele poppe-eten aan gruzelementen sloegen!
Waar kan ik wel eten vinden? dacht Hunka Munka en ze ging op verkenning uit. In de keuken van het poppenhuis vond ze busjes waarop geschreven stond: Suiker, Rijst, Krenten en Meel. Maar toen ze die omkeerde, bleek er niets anders in te zitten dan rode en blauwe kralen. . . Wat een tegenvaller!

Naverteld door Heleen Kernkamp-Biegel